

РЕШЕНИЕ

№ 23

гр. София, 03.01.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 107-МИ СЪСТАВ, в публично заседание на осемнадесети октомври през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: ЛОРА М. МИТАНКИНА

при участието на секретаря НЕЛИ ИВ. ВЕЛЕВА
като разгледа докладваното от ЛОРА М. МИТАНКИНА Административно наказателно дело № 20231110207110 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 58д и сл. ЗАНН.

Образувано е по жалба на В. В. М. срещу наказателно постановление /НП/ № 698619-F696563/05.04.2023г., издадено от директора на офис „Център“ в ТД на НАП София, с което на жалбоподателя на основание чл. 80а, ал. 1 от Закона за данъците върху доходите на физическите лица/ЗДДФЛ/ е наложено административно наказание глоба в размер на 7530 лева за нарушение на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ.

НП се оспорва с жалбата като незаконосъобразно и неправилно. Оспорва се датата на извършване на вмененото нарушение – 01.07.2022г., като се твърди, че същата е неправилно посочена. Счита се, че датата следва да бъде 01.05.2022г., т.е. датата, следваща определения в закона срок. Счита се, че по този начин са нарушени нормите на чл. 42, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН. На следващо място се счита, че е налице противоречие между фактическото описание на нарушението и нарушената правна норма. Изтъква се, че не е изпълнена нормата на чл. 53, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ, тъй като се твърди, че е налице предоставен и непогасен паричен заем през 2021г., но не и през предходните пет данъчни години. Отделно от това били предоставени

парични средства на физическо лице, а не на търговско дружество. Счита се, че административнонаказващият орган/АНО/ не е събрал доказателства, установяващи остатъците от предоставени през 2021г. и през предходните пет данъчни години – от 2016г. до 2020г., парични заеми и дали размерът на тези остатъци надхвърля общо 40000 лева. Моли се за отмяна на НП.

В съдебно заседание, в което е даден ход на делото по същество жалбоподателят не се явява. Представява се от адв. К., която моли жалбата да бъде уважена и НП да бъде отменено. Поддържа съображенията в жалбата. Счита, че срокът за подаване на декларацията е до 30.04.2022г.. Моли за присъждане на разноски.

Въззиваемата страна се представлява от юрк. Н, която моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна. Счита твърденията за допуснати съществени процесуални нарушения за неоснователни. Счита, че правилно е установена датата на нарушението, тъй като през 2022г. срокът за подаване на годишни декларации по ЗДДФЛ е бил до 30.06.2022г. за предходната 2021г. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение и моли за присъждане на разноски.

Софийски районен съд, след като взе предвид доводите на страните и след като обсъди събраните по делото доказателства, намира за установено от фактическа страна следното:

На 25.01.2023г. в офис „Център“ при ТД на НАП София с адрес в гр. София, ул. „Ген. Гурко“ № 12 при насрещна проверка, възложена с резолюция за възлагане на проверка № П-22220523004445-ОРП-001/11.01.2023г., на проверяваното лице В. В. М. е връчено искане за предоставяне на документи и писмени обяснения с № П-22220523004445-040-001/11/01.2023г. по електронен път на 11.01.23г. на електронен адрес evelina68@abv.bg. Изискано е заверено копие на договор за временна финансова помощ относно предоставяне на парични средства от В. В. М. на „Фуего Логистик“ ЕООД.

На 25.01.2023г. по електронен път от страна на проверяваното лице са представени –

-Договор за временна финансова помощ от 14.12.2021г., сключен между В. В. М. – заемодател, и „Фуего Логистик“ ЕООД – заемополучател, за сума в размер на 86696.47 лева за закупуване на недвижим имот от дружеството;

-платежно нареждане от 14.12.2021г. за 75299.45 лева, видно от което проверяваното лице В. В. М. е наредило плащане с основание за превода – покупка на апартамент А9, Дим. Петков 1 в полза на „Фуего Логистик“ ЕООД към В Д М;

-декларация, според която В. В. М. е предоставил част от заемната сума съгласно сключения договор за временна финансова помощ от 14.12.2021г. в размер на 75299.45 лева, като плащането е направено директно към доставчик на „Фуего Логистик“ ЕООД;

-аналитична справка на сметка 159 „други заеми и дългове“ на „Фуего Логистик“ ЕООД, съгласно която към 31.12.2021г. остатъкът по цитирания договор за временна финансова помощ е в размер на 75 299.45 лева.

При тези данни на основание чл. 40, ал. 2 ЗАНН на проверяваното лице В. М. е изпратена покана с изх. № 10-94-03-11/11.01.23г., връчена на 11.01.23г. по електронен път на декларирания електронен адрес на лицето evelina68@abv.bg.

На 16.02.2023г. св. В. В., главен инспектор по приходите в НАП при ТД гр. София, съставила на В. В. М. акт за установяване на административно нарушение/АУАН/ № F696563/16.02.2023г. за нарушение на чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“, вр. чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ за това, че не е декларирал непогасената част от предоставените парични средства през 2021г. в годишна данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ за 2021г. в Приложение № 11 – предоставени/получени парични заеми, до 30.06.2022г. , като е посочено, че нарушението е извършено на 01.07.2022г.

АУАН е предявен на пълномощник на В. М..

Въз основа на АУАН е издадено обжалваното НП, с което на В. В. М. при същото словесно и цифрово описание на нарушението на основание чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ му е наложена глоба в размер на 7530 лева.

Видно от заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г. административнонаказващият орган и актосъставителят са компетентни да издадат АУАН и НП.

Гореизложената фактическа обстановка се установи въз основа на показанията на свидетелката В. В., както и от приобщените по делото писмени доказателства. Между доказателствата не са налице противоречия и

несъответствия, като не се налага обстоен доказателствен анализ.

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Съдът с оглед установената фактическа обстановка и съобразно възраженията и доводите в жалбата, както и като съобрази задължението си в качеството на въззивна инстанция да провери изцяло правилността и законосъобразността на наказателното постановление независимо от основанията, посочени в жалбата, намери следното:

АУАН и НП са издадени от компетентни органи видно от приобщената заповед № ЗЦУ-1149/25.08.2020г.

Съдът споделя възражението в жалбата, че е допуснато съществено процесуално нарушение на чл. 43, т. 3 и чл. 57, ал. 1, т. 5 ЗАНН, тъй като неправилно е посочена датата на твърдяното нарушение в АУАН и НП.

Съобразно чл. 53, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ местните физически лица подават годишна данъчна декларация по образец за непогасените към края на данъчната година остатъци от предоставени през същата и през предходните пет данъчни години парични заеми, ако размерът на остатъците общо надхвърля 40000 лева.

Според чл. 53, ал. 1 ЗДДФЛ годишната данъчна декларация се подава в срок от 10 януари до 30 април на годината, следваща годината на придобиване на дохода, с изключение на годишната данъчна декларация по чл. 51, ал. 1, която се подава в срок от 1 март до 30 юни на годината, следваща годината на придобиване на дохода.

В АУАН и в НП се твърди, че срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ от задълженото лице В. М. е до 30.06.2022г., респективно че нарушението е извършено на 01.07.2022г.

Тези твърдения на актосъставителя и АНО относно датата на извършване на нарушението са в противоречие с нормативно разписаното правило на чл. 53, ал.1, вр. чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ.

В АУАН и в НП не се съдържат нито словесно, нито цифрово данни, които да сочат, че актосъставителят, респективно АНО черпят доводите си досежно датата на нарушението от друг нормативен акт. Поради това и неправилно в АУАН и НП е определена датата на твърдяното нарушение,

която съобразно чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ следва да е 01.05.2022г.

Дори и да се приеме, че актосъставителят и АНО обосновават твърденията си относно датата на нарушението на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците/каквито твърдения изобщо отсъстват в АУАН и НП както словесно, така и цифрово/, то следва да се отбележи, се съобразно пар. 27, ал. 2 от ПЗР на Закона за мерките и действията по време на извънредното положение, обявено с решение на Народното събрание от 13.03.2020г., и за преодоляване на последиците през 2020г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ за 2019г. и за внасяне на дължимия по декларацията данък върху годишната данъчна основа от лицата по чл. 51, ал. 1 се удължава до 30 юни. Това означава, че само през 2020г. за данъчната 2019г. срокът за подаване на годишната данъчна декларация по чл. 50 ЗДДФЛ е бил удължен до 30 юни, като това не се отнася за подаване на годишна данъчна декларация през 2022г. за данъчната 2021г.

Основното в случая е, че в НП, съответно в АУАН е налице както словесно, така и цифрово позоваване единствено на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ, поради което и налице несъответствие между посочените цифрово правни норми и твърдяната дата на извършване на нарушението – 01.07.2022г.

Неяснотата относно датата и нейното неправилно определяне в АУАН и НП нарушава правото на защита на наказаното лице и възможността му да разбере административнонаказателното обвинение и адекватно да се защитава, доколкото словесно и цифрово са изнесени различни данни относно времето на извършване на нарушението. Последното предопределя правния извод на съда, че НП е формално незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

Съдът не споделя довода в жалбата за несъответствие между словесното описание на нарушението и посочената за нарушена правна норма по чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ. Настоящият съдебен състав приема, че фактите, твърдени в АУАН и НП с изключение на времето на извършване на нарушението, съответстват на правната квалификация на нарушението.

НП като незаконосъобразно следва да бъде отменено.

При този изход на делото на основание чл. 63д, ал. 1 ЗАНН жалбоподателят има право на присъждане на разноски. Съобразно представените писмени доказателства за заплащане на адвокатско възнаграждение жалбоподателят е заплатил 840 лева адвокатско възнаграждение. Съдът намира, че не са налице основания за намаляване поради прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото е в минимален размер съобразно Наредба 1 за минималните размери на адвокатските възнаграждения. С оглед на това съдът намери, че следва да осъди НАП да заплати на жалбоподателя В. М. 840 лева за адвокатско възнаграждение.

Водим от горното и на основание чл. 63, ал. 2, т. 1 ЗАНН, **Софийски районен съд**

РЕШИ:

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 698619-F696563/05.04.2023г., издадено от директора на офис „Център“ в ТД на НАП София, с което на В. В. М. на основание чл. 80а, ал. 1 ЗДДФЛ е наложено административно наказание глоба в размер на 7530 лева за нарушение на чл. 53, ал. 1, вр. чл. 50, ал. 1, т. 5, б. „б“ ЗДДФЛ.

ОСЪЖДА Национална агенция по приходите да заплати на В. В. М. 840 лева разноски за адвокатско възнаграждение за един адвокат за съдебното производство.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване пред Административен съд – София град в 14-дневен срок от получаване на съобщението от страните за изготвянето му на основанията, предвидени в НПК, и по реда на глава XII АПК.

Съдия при Софийски районен съд: _____